

de ontmoete moeilijkheden. Maar, dit niet-tegenstaande, zal zijn bloei tot uitbloei verminderen, zal zijn werk armer worden in getal en aan gehalte, zoo het nu en dan geene vernieuwingskuur ondergaat, zoo nu en dan nieuwe bronnen het niet mogen verlevendigen. — Trouwens, gij weet, om van iets anders te spreken, dat Antaios de aarde noodig had, al was ze bar en dor, om weêr op te kunnen wippen, wanneer hij voelde, dat hij viel.

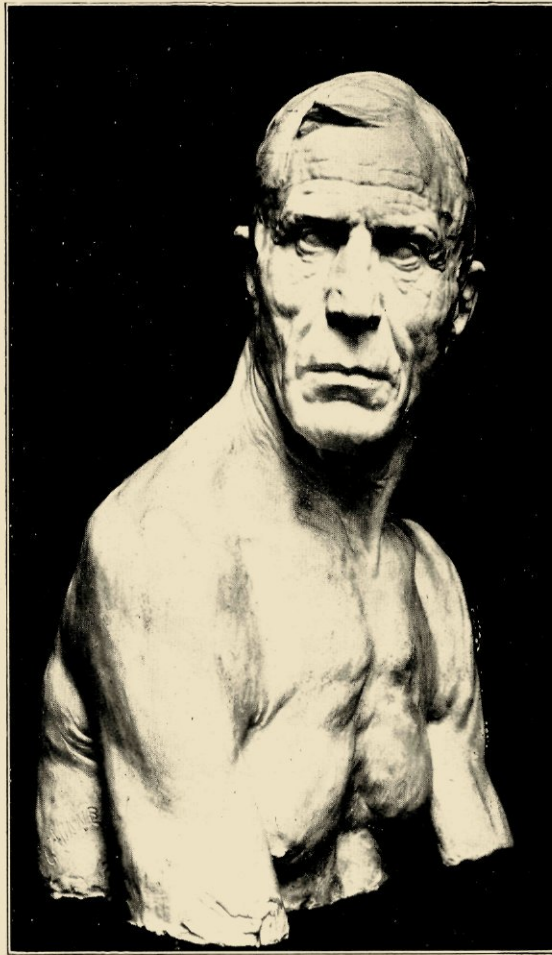
George Minne, natuur-kind als de reus Antaios, en veel meer natuur-kind dan zijne gewaande gecompliceerdheid zou doen vermoeden, dewijl hij is, zonder restrictie, een geniaal artiest, — George Minne heeft in de duisterheden der subconscientie, (die misschien niets is dan de thermometer der goddelijkheid in ons), gevoeld, dat hij nu maar eens op de aarde moest vallen, om te beter rechtop te kunnen staan. En zoo ging hij zich nu verknechten aan de natuur-weêrgave, met het hardnekkige en het absolute, met het overdrijvende ook en het barsche van den geboren Gentenaar, die niets half doet.

Verliet hij erbij de baan, die zijn kunstenaarschap, zijn overweldigend-persoonlijk kunstenaarschap hem van uit de tijden voor

de tijden aanwees? — Ik zal niet zeggen: geens-zins, omdat sommige vroegere beelden mij toch nog liever zijn dan de tegenwoordige. Maar ik zeg: nauwelijks, omdat sommige, mij al te naturalistische, al te schrcomvallig-natuurgetrouwe bijzonderheden — de dikke aderen, b.v. op de armen van den grooten mannen-romp, — niet vermogen,

mij af te leiden van het algemeene aspect; omdat zij maar heel weinig schade brengen aan den geheelen indruk, die er een is van oppermachtigen Stijl.

Neen, George Minne heeft zichzelf niet verloren. Nog minder heeft hij zichzelf den rug toegekeerd. En ten bewijze: vergelijk, met den hierboven genoemden romp, het tweemaal-levensgrootte hoofd dat hier eveneens is gereproduceerd. De romp is het tweede of derde werk van na de vernieuwing. Gij zoudt het moeten zien in het

GEORGE MINNE. MANNENROMP (FRAGMENT).

Museum te Brussel, waar het thans staat, — het eerste werk, dat eene Belgische Regeering van Minne heeft aangekocht, terwijl al de beeldhouwers van zijne generatie en ook van lateren tijd sedert lang reeds en meermaals de officiële gratie mochten genieten, zonder van de expresse bestellingen te spreken (dit terloops). In de dichte nabijheid